

ZDAJ SE JE POČUTIL TAKO PREKLETO SAM

Piksi je bil samosvoj, živel je za glasbo in velikokrat so ga prijatelji pustili na cedilu, včasih brez pravega razloga. Bil je dober fant, le v čudnem okolju je odraščal. Starši so ga velikokrat razočarali, da se je počutil kot, da ne spada na ta svet. Preprosto ga niso razumeli, saj so ga obtoževali jemanja drog. Skoraj vsak dan, sta ga mama in oče pregledala, če je slučajno vzela kakšno drogo, oče pa mu je velikokrat rekel, da iz njega ne bo nič saj je njegovo življenje nesmisel. Ni mu verjel, da ne uživa drog, kar je bilo v resnici res, Piksi je le kadil ter pil, kot skoraj vsi najstniki. To se mi ni zdelo nič nenavadnega. Oče je bil trdno prepričan, da igra le zato, da zasluži nekaj denarja, ki ga potem porabi za razne prepovedane substance. Mislim, da je Piksija to prizadelo, ampak ga je pokonci držala glasba. Mama ni znala ukrepati, zato je večinoma jokala, oče pa ga je kar dostikrat nasilno poprijel in se besedno znašal nad njim. Piksiju je moralo biti grozno, in v tem trenutkih je spoznal, zakaj je njegov brat odšel od doma. Velikokrat je poslušal njegove kasete in spoznal, da imata z bratom nekaj skupnega: ljubezen do glasbe.

Piksi je mnogo stvari naredil nepremišljeno, zato se je moral spopadati s posledicami. Okolica ga ni sprejemala, saj je bil drugačen, a on se ni zmenil zato. Sporočilo celotne knjige je, da se je potrebno boriti za tisto v kar verjameš. Tako kot Piksi, ni odnehal, tudi ko mu je oče prelomil kitaro, ko niso imeli ne pevca in ne bobnov. Boril se je za svoj cilj, bodril je ostale člane in kar velikokrat je ostal razočaran. A na koncu mu je uspelo in to je glavno sporočilo knjige. Imeli so koncert, katerega si je Piksi tako močno želel, kar naenkrat so se mu vsi problemi razrešili. Končno je postal srečen, obljubil je, da bo hodil v šolo, kar je kar velika odločitev za fanta kot je on. Njihova govorica me je delno motila, kdaj se mi je zdelo popolnoma normalno, da piše v slengovskem jeziku, a nekajkrat pa je tudi zmotilo moje branje, saj za nekaj besed nisem vedela kaj pomenijo. Tudi drugačno branje je to, zato sem brala bolj počasi, težko razumevala stavke in nekaj mi jih je ostalo nerazumljivih. Kletvice me niso motile, ker so bile pač del njihovega življenja.

Piksija spremljamo čez vzpone in padce in to le v enem tednu, kateri je bil zanj zelo pomemben. Spoznal je, da lepota ni vse in se resnično zaljubil v Almo. Velikokrat se je počutil sam, naprimer takrat, ko je izvedel, da je Alma imela spolni odnos z Edijem. Najhuje pa je bilo, da mu je lagala. Alma je bila prva, kateri je povedal, da jo ima rad in on je bil eden redkih, ki je ni imel za čarovnico.

Dušan Dim je dobro poznal življenje na Ljubljanskih ulicah, saj je tudi on živel v Ljubljani. Delček njega najdemo v Piksiju saj prav tako kot on, živi za glasbo in ima o vsem svoje mnenje, kar se mi zdi zelo pomembno. Tudi sedaj, ko je star skoraj 40 let, hodi na koncerte in v kino. Nekaterim se muzika preprosto dotakne srca.

Mislim, da je Alma za vse, kar je naredila, imela svoje razloge. Imela je zelo razčiščeno v svoji glavi in bila je v redu dekle. Njeno dejanje, ko si je postrigla lase, se mi zdi zanimivo, saj jo občudujem, da si je upala in da se ne ozira na mnenja drugih. To, da je zamolčala svoj odnos z Edijem Piksiju se mi sicer ne zdi prav, ampak ko se postaviš v njeno situacijo se ti vse zdi smiselno in z razlogom. Njene besede so bile odkrite in imela je svoje mnenje o stvareh. Težko jo je primerjati z osebami iz vsakdanje okolice, saj je bila tako svobodna, samosvoja, in takšnih ljudi je v današnjem času zelo malo. Imela je svoj cilj, ni se ozirala na mnenja drugih, čeprav so jo vsi klicali čarovnica, se ni zmenila za njih, nadvse občudovanja

vredno se mi zdi, da je znala prerokovati karte. Všeč mi je, ker je verjela v astološke stvari, saj takšnih ljudi je malo. Če sem iskrena ne poznam nikogar takšnega kot je ona, saj so bile njene poteze nepredvidene, nihče ni pričakoval, da bo svoje dolge, lepe lase kar naenkrat postrigla. Ko sem brala njene besede, sem začutila neko pristnost, kar je v vsakdanjem življenju težko najdeš, vsi se nekaj pretvarjajo, da so kar niso, poslušajo glasbo, ki je drugim všeč, vse je ena sama laž. Ona pa ni bila takšna in zato jo spoštujem. To da je Piksiju priznala, da je spala s Edijem se mi zdi zelo lepo od nje, saj tega nebi naredila vsaka. Ko ji je priznal, da jo ima rad bi lahko le odvrnila, da ga ima tudi ona, pa je tvegala, da ga izgubi, in mu povedala resnico, čeprav ji je veliko pomenil. A iskrenost se splača, saj sta bila na koncu s Piksijem skupaj. Mislím, da bo ta veza obstajala dolgo, saj med njima ni več skrivnosti in sprejela sta se takšna kot sta, z napakami. V Piksiju vidim nekaj sebe, saj ima rad glasbo prav tako kot jaz, živi zanjo, on igra jaz plešem, in strinja se o tem, da je življenje brez glasbe nesmiselno. Ni dneva ko nebi prižgala radia in poslušala moje najljubše pesmi, tam, v besedilu je pravi smisel življenja. Zato ga popolnoma razumem, zakaj je toliko tvegál, se tako boril zato, da je lahko zaigral svetu svoje pesmi, njihove pesmi.